

Sorge-klagan efter inhämtad underrättelse om sin i lifstiden högtälskade br...

Aspegren, Hans Henric

1700-1829 81 Cbza 1765 Aspegren

National Library
of Sweden

Sorge-Klagan

Efter

Inhämtad underrättelse

Om

Ein i Lifstiden

Högställskade Broders

ZACHARIÆ ASPEGRENS

Lidiga Död/

Som

Utmade i Pedersöre,

den 2 Julii 1769,

Uttrad

Af

H. H. A.

ÅBO, Tryckt hos J. C. FRENCKELL.

Då tid o! wanflighet,
Som utaf dig sjelf förtåres,
Obeskriflig swårighet
Genom dina skiften nåres,
We och motgång utan tahl,
Följer alla wal,
I wår forgedal;
Det wi tycka vara lycka,
Är en grund til stora qwal.

Lycklig den som knappast sett,
Dig all wedermöds moder,
Lycklig mer den du ej ledt
Uti syndens djupa floder,
Den uti sin ungdoms wår
Sin förwandling når,
Lättast myttja får,
All den frögden, som i högden,
Dem utwaldom förestår.

I de många tidens spel,
Som of sorg och qwal tilföra,
Har ock döden ofta del,
Wil ej någon skilnad göra,
Mellan den sig närmast går
Uti gråa hår,
Och den många år,
Borde vara utan fara
For lifs slutets smärta swår.

Jag, min Broder, dig först säg,
På det tredje ålders året,
Ef din muntra hy och hog
Erodde aldrig jag dödsspåret,

Skul

Skulle så när följa den,
Hvilken icke än,
Lidit något. Men
Uti hoppet stante loppet;
Wi dig här ej få igen.

Jag påminner mig nog lätt
Alla Dina ljuftva nöjen
Dina svar och qwicka sätt
Ut hos andra wäcka löjen,
Och hur jag i enslighet,
Såg den menlöshet,
Och förtrolighet
Som du hyste, hvilken luste,
Mer än man det säga wet.

Dit menlösa tankesätt,
Och din oförskälda lefnad,
Gjorde tiden för Dig lätt,
I din ganska korta trefnad.
Som af flere dig blef spådt,
Har det redan gått,
Målet har du nått,
Ren i grafwen, Lefnadsstafwen,
Bruten är den du undfätt.

På Dit femte ålders år
Måste Du din lefnad sluta,
Hastigt lades Du på bår,
Af en mig okunnig sjuka,
På den tiden lihans pråkt
Blef til marken lagt,
Genom lians magt,
Blef från fara bland ond skara
Du i Himla glädjen bragt.

Dans

Dansedt Din båd mig rör;
Och Din saknad tårar tvingar;
Jag mig dock til sinnes sör,
Dron under tidens wingar,
Som mig bringar at fast mer
Lycklig skatta Er,
Som ej mera ser
Hur wi lida här, och strida;
Eil des wår f. r. wandling sker.

Lycklig Du min ljuftwa Bror,
Som så snart från ondskan skildes;
Din själ i det Ljus nu bor,
Som så härligt of afbildes;
Men min i min syndatropp,
Mäste i mitt lopp,
Under stadigt hopp,
Felen dämpa, frändigt kämpa;
Mitt ibland de ondas tropp.

Hwile Ditt begrätne stoft.
GUD den Högste skal snart wisa
Huru et förmutnat doft
Mägtigt blir at Honom prisa;
Med förklarad beläte
Skal Du mig då se,
Skild från tidens we,
Och i trona få den krona,
Hwilken Han of welat ge.
